

ÎNCHEIERE

14 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Victor Burduh
Nina Vascan

examinând cererea de recuzare înaintată de către Ion Verlan judecătorilor Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție Maria Ghervas și Nicolae Craiu,

în cauza civilă la acțiunea lui Ion Verlan împotriva Companiei Internaționale de Asigurări „ASITO” Societate pe Acțiuni, intervenient accesoriu Vladimir Berechelea cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare și a cheltuielilor de judecată,

constată:

În procedura Curții Supreme de Justiție în ordine de recurs se află spre examinare cererea de recurs declarată de către Compania Internațională de Asigurări „ASITO” Societate pe Acțiuni, împotriva deciziei din data de 12 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, adoptată în cauza civilă la acțiunea lui Ion Verlan împotriva Companiei Internaționale de Asigurări „ASITO” Societate pe Acțiuni, intervenient accesoriu Vladimir Berechelea cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare și a cheltuielilor de judecată.

La 14 noiembrie 2018 Ion Verlan a înaintat cerere de recuzare judecătorilor Curții Supreme de Justiție Maria Ghervas și Nicolae Craiu, motivând că există alte împrejurări, care pun la îndoială obiectivitatea și nepărtinirea judecătorilor, circumstanță care în condițiile prevederilor art. 50, alin. (1), lit. e) al Codului de procedură civilă, constituie temei de recuzare de la judecată.

În argumentarea cererii de recuzare declarantul a indicat faptul că judecătorii Maria Ghervas și Nicolae Craiu prin încheierea din data de 26 septembrie 2018 au declarat recursul admisibil, omițând să constate că recursul declarat de către Compania Internațională de Asigurări „ASITO” Societate pe Acțiuni este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut de art. 434 al Codului de procedură civilă.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, studiind propunerea de recuzare a judecătorilor Maria Ghervas și Nicolae Craiu înaintată de către Ion Verlan în raport cu materialele cauzei, consideră că urmează a fi respinsă din considerentele ce preced.

La 14 noiembrie 2018 Ion Verlan a declarat cerere de recuzare a judecătorilor Maria Ghervas și Nicolae Craiu pe temeiul prevăzut la art.50, alin. (1), lit. e) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 50, alin. (1), lit. e) al Codului de procedură civilă judecătorul care judecă pricina urmează a fi recuzat dacă are un interes personal, direct sau indirect, în soluționarea cauzei ori există alte împrejurări care pun la îndoială obiectivitatea și nepărtinirea lui.

Luând în considerare că obiectul cererii de recuzare vizează imparțialitatea judecătorului, prin prisma articolului 52 alin. (5) din legea citată, instanța de recurs subliniază că nu se admite recuzarea judecătorului din suspiciune în imparțialitatea lui dacă nu sunt cunoscute temeiurile de drept și de fapt pentru înaintarea recuzării.

Acest text de lege corespunde art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului cu privire la dreptul oricărei persoane de a-i fi judecată cererea de o instanță independentă și imparțială, reglementare preluată în art.20 alin.(3),art. 26 alin.(2) ale potrivit cărora judecătorii sunt independenți, se supun numai legii și trebuie să fie obiectivi și imparțiali.

Rostul imparțialității este acela ca partea să nu fie nici avantajată, nici dezavantajată de judecător, hotărârea trebuind pronunțată și celelalte acte procedurale trebuind a fi îndeplinite doar potrivit legii și probelor de la dosar.

Pentru asigurarea neutralității judiciare, imparțialitatea presupune două elemente: lipsa oricărei prejudecăți și lipsa oricărui interes din partea judecătorului (CEDO, cauza Piersack vs. Belgia, hotărârea din 1 oct.1982). Potrivit Curții de la Strasbourg - jurisprudența din cauzele Hauschildt vs. Danemarca (1989), Sainte Marie vs. Franța (1992), Padovani vs. Italia (1993), Bulut vs. Austria (1996), Morel vs. Franța (2000), Didier vs. Franța (2002) - abordarea care privește primul element al imparțialității trebuie să constea într-o apreciere în concreto: trebuie analizată atât gândirea, cât și conduita judecătorului vizat, pentru a vedea dacă judecătorul și-a format mai înainte de a pronunța hotărârea o opinie în legătură cu modul de desfășurare și soluționare a cazului. Imparțialitatea se prezumă până la proba contrară.

În speța de față, declarantul, având calitate procesuală de intimat, a invocat suspiciuni cu privire la imparțialitatea judecătorilor Maria Ghervas și Nicolae Craiu, motivând că există și alte împrejurări care pun la îndoială obiectivitatea și nepărtinirea judecătorilor, prin fapțul că la data de 26 septembrie 2018, completul de judecată din care au făcut parte și judecătorii recuzați, au declarat recursul înaintat de către Compania Internațională de Asigurări „ASITO” Societate pe Acțiuni admisibil, care de fapt în opinia acestuia este depus cu omiterea termenului de declarare.

În conformitate cu prevederile art. 440, alin. (1) al Codului de procedură civilă În cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Colegiul, examinând cererea de recuzare depusă de către Ion Verlan, reține că judecătorii Maria Ghervas și Nicolae Craiu, prin încheierea din data de 26 septembrie 2018 au declarat admisibil recursul înaintat de către Compania Internațională de Asigurări „ASITO” Societate pe Acțiuni, însă nu au examinat fondul recursului.

Prin urmare, participarea judecătorilor Maria Ghervas și Nicolae Craiu la examinarea prezentelor cereri de recurs nu contravine prevederilor art. 49-50 al Codului de procedură civilă și nu constituie împrejurare, care ar pune la îndoială obiectivitatea și nepărtinirea judecătorului.

Colegiul reamintește că dreptul la recuzare a judecătorilor în temeiurile prevăzute de lege constituie o garanție a independenței și imparțialității instanței de judecată. Ordinea procesuală a soluționării cererilor de recuzare a judecătorilor precum și limitele impuse de lege pentru admiterea recuzărilor urmează să contracareze abuzurile justițiabililor și să creeze un echilibru necesar pentru înfăptuirea efectivă a justiției.

Reieșind din cele constatate, Colegiul concluzionează că afirmațiile lui Ion Verlan în prezenta cerere sunt neîntemeiate.

În temeiul celor expuse, conducându-se de art. 50, 52, 53, 269-270 ale Codului de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se respinge cererea de recuzare a judecătorilor Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție Maria Ghervas și Nicolae Craiu, înaintată de către Ion Verlan.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței, judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Svetlana Filincova

Iurie Bejenaru

Victor Burduh

Nina Vascan